

αισθάνονται μακρόθεν τούς ελαχίστους ήχους, ἀπο-
τρέφονται δὲ πάσας τὰς βαρείας ὀσμᾶς, ὅποια ἡ τοῦ
ἀέρος. Ἡ μνήμη αὐτῶν κινεῖ θαυμασμῶν· ἐπειδὴ ἀρ' οὐ
ἴσθουσιν ἅπαξ μόνον τόπον τινά, ἢ δάσος συνηρεφές, ἐν-
θροῦνται διὰ παντός τὰς δυσχωρίας καὶ διεξόδους πά-
σαι. Οἱ κάτοικοι τῆς Ἀκαδίας καὶ τῶν περὶ ἐπιβιάζον-
ται εἰς ἀκᾶτια ἐκ φλοιοῦ παχέως συνιστάμενα καὶ
αἰλοῦσι πρὸς τὴν χώραν τοῦ Λαβραδῶρ διὰ τὰ πο-
λεμῶσι τούς Ἑσκιμούς, θαλασσοποροῦσιν εἰς με-
τῶρον πέλαγος τεσσαράκοντα καὶ πενήκοντα λύγας
ἐν πυξίδος (πολογνώμονος) καταπτῶσι δὲ ἀκριβῶς
εἰς τὸν σκοπὸν. Κατὰ τὰς ζοφωδεστάτας ἡμέρας
παρκαλοῦσιν ἀδιαπταίτως τὸν ἥλιον. Ἐχου-
σι ζωηροτάτην τὴν φαντασίαν, ὅθεν οἱ λόγοι
τῶν περιλαμβάνουσι πολλὰς εἰκόνας, μεταφορὰς,
ἐπιμορφίας καὶ σχήματα· ἀποκρίνονται εὐστόχως,
καὶ ἐκ τοῦ προχείρου, διατηροῦσι μεγάλην τάξιν καὶ
ἰσχυροῦσιν εἰς τὰς βουλευτικὰς συνδιαλέξεις, κρι-
νοῦσιν ὀρθώτατα, μεταχειρίζονται μικρὰ τινα ζηλιάρια
διὰ τὰ ἐνθυμηθῶσι διάφορα ὑποκείμενα, ὀμιλοῦσι τέσσα-
ρας καὶ πέντε ὥρας κατὰ σειράν, σκέπτονται βραδέως,
καταλοῦσιν ὁμοῦ ταχέως τὰ δόξαντα. Οὐδεμίαν συμφο-
ρὰν, ἢ ἀποτυχίαν ταπεινὴν τὸ φράγμα οὐτ' ἀδυνατίζει
τὴν πεποιθησίν των· ὑπερέρουσι μετ' ἀπιστύτου καρτε-
ρίας τούς πόνους. Καὶ δολοκλήρους ἡμέρας ὠδινοῦσα ἡ
γυνὴ οὐδέποτε ὑπὸ μικροφυγίας φωνάζει· διότι ἡ ἐλαχί-
στη δαίλιξ τὴν ἀποδεικνύει ἀναξίαν νὰ γεννήσῃ υἱὸς
ἀνδρείους. Κολαζόμενοι δὲ ὡς αἰχμαλώτοι· οὔτε γὰρ ἐκ-
φέρουσι, οὔτε τὸ πῦρ, οὔτε ὁ σίδηρος τούς κινεῖ.
Ἄν δὲν εἶχομεν τὸ παράδειγμα τῶν Σπαρτια-
τῶν, ἠθέλομεν ἐκλαμβάνει ὡς μύθος πάντα ταῦτα·
ἀλλὰ τί δὲν κατορθοῖ ἢ μακρὰ ἀσκησίας, τὸ συχρὸν πα-
ράδειγμα καὶ ἡ σταθερὰ ἀπόφασις!

Καὶ ὁμοῦ οἱ ἀμείλιτοι, καὶ ἀτεγχοὶ οὔτοι ἀνθρω-
ποι ὑποφέρουσι πρὸς ἀλλήλους κατ' ἔσοχὴν ἡμέρου καὶ
πρᾶξις καὶ περιπονητικοί. Οὐδέποτε ἐρίζουσι, οὔτε
λοιδοροῦνται ὡς ἄλλοι, οὔτε ὀμνύουσιν. Αἱ συμ-
πίπτουσαι διαφοραὶ συμβιβάζονται ὑπὸ διαιτητῶν
γυμνάτων, ἢ κοινῶν φίλων. Πάντες φρονοῦσιν ἐνδο-
πύχως· οἱ δ' ἀνθρωπος γεννᾶται ἐλεύθερος· οὐδαμῶς
δὲ ἀρχὴ ἔχει δικαίωμα νὰ ἐπηρέασῃ τὴν ἐλευθερίαν
αὐτῆν· ὑποπτεύουσιν ὁμοῦ (ἴσως δικαίωτα) τοὺς
Ἑβραίους, καὶ ἐξακολουθοῦσι μέχρι τέλους τὴν
ἐκδικήσιν, ὡς κληρονομικὸν πάντων ἐλάττωμα.

Οἱ ἄνδρες ἐν καιρῷ θέρους φέρουσι ἀπλοῦν περι-
ζῶμα, τὸν δὲ χειμῶνα περιβάλλονται διὰ δερμάτων.
Φερούσιν εἰς τοὺς πόδας κερβατίνας (τσαρούχια), περι-
πυλίσσοσι δὲ αὐτοὺς καὶ δι' ἄλλου δέρματος, ἢ πανίου.
Κολόβιον τοὺς σκεπάζει μέχρι τῆς ὀσφύος, ἐπ' αὐτοῦ
δὲ ἐπενδύτης ἐκ δέρματος ἀρνίου, κάστωρος, ἐνυδρίδος
καὶ τόσων ἄλλων ζώων.

Ὁ ἐπενδύτης τῶν γυναικῶν, καθὼς καὶ ὁ χιτῶν,
καταβάλλει κάτω τῶν γονάτων. Τινὲς φέρουσι πέλους,
ἔχουσι κουκούλαν προσηρημένην εἰς τὸ ἐνδύμα διὰ τὰ
καλύπτωσι τὴν κεφαλὴν. Καταστίζονται εἰς τὸ πρό-
σωπον καὶ μάλιστα τοὺς βραχίονας καὶ ἄλλα μέρη τοῦ
σώματος διὰ χρωμάτων περιστανότων ἀνεξιτήλων
διάφορα σχήματα· φέρουσι πτερὰ πανοίων πτηνῶν εἰς

τὴν κόμην· Κρεμῶσιν ἐκ τοῦ τραχήλου κογχύλια· Ὁ-
ταν δέδιδά τὸν θάνατόν τινος συγγενοῦς κουριῶσιν μέρ-
ος τῆς κόμης, αἱ γυναῖκες καριστάνουσι μεγάλην
λύπην.

Παρὰ τὰ οἰκιακὰ ἔργα, καὶ μάλιστα τὴν κλωστικὴν
γινομένην ὡς τὸ καννάβιον σχεδὸν ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ
φλοιοῦ τινος δένδρου, αἱ γυναῖκες καταγίνονται εἰς τὴν
κατασκευὴν σκυθῶν ἐκ ξύλου καὶ εἰς τὴν βαρικήν. Αὐταὶ
δὲ καὶ γεωργοῦσι τὴν γῆν, καὶ σπεῖρουσι καταλόμοισιν
κυάμους, φασηόλους, πεπόνας κτλ. ἀρ' οὐ σκαλίωσιν
ἐπιπολαίως τὸν ἀγρὸν· εἰς τὴν συγκομιδὴν ὁμοῦ τῶν
καρπῶν βοηθοῦνται καὶ ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν, ὅτε γίνεται
μεγάλῃ εὐωχίᾳ.

Ἐτὸς τῶν κρεάτων τρέφονται κυρίως διὰ βρόμου καὶ
καλαμοσίτου διψήρους σκευαζομένου καὶ ἀρτυσμένου δι'
ἀλάτος, δηλ. βράζουσιν αὐτὸν, ἢ περιφλύουσιν, ὡς ἡμεῖς,
ἄλλοι δὲ τὸν ἀρτοποιοῦσι, τρώγουσι δὲ καὶ γαιώμηλα.

Τὰ χωρία τῶν αὐτοχθόνων συγκείμενα ἐξ οἰκτῶν
δισπαρμένων ἀσφαλίζονται ἐνίοτε κατὰ τῶν ἐχθρῶν
διὰ περιταφρέσεων καὶ χαρακωμάτων.

Ὁ πόλεμος ὑπάρχει ἢ μεγίστη ἐπιχειρήσις τῶν
λαῶν τούτων· προαναγγέλλεται δὲ διὰ θουρίων ἀσμά-
των ἐπικαλουμένων τὸν θεὸν τοῦ πολέμου λεγόμενον
Ἄρεςκος (Ἀρης) ἐξ οὗ καὶ βῆμα, ἀρεγόμεν τὸ πολε-
μεῖν κλινομένου εἰς τὰ τρία πρόσωπα οὕτως· γαρέγο
πολεμῶ, σαρέγο πολεμεῖς, ἀρέγο πολεμεῖ.

Ἡ κήρυξις τοῦ πολέμου, ἀρ' οὐ ἀποφασισθῆ μετὰ
μακρὰν συζήτησιν παρὰ τοῦ συμβουλίου, γίνεται ὑψου-
μένης ἀξίνης· Ἄν δὲ ὁ πόλεμος ἐπιχειρήται ἐπιστήμως,
κρεμῶσι χύτραν, ὡς ἂν ἔλεγον ὅτι αὐτὴ τοῦ λοιποῦ
θέλει ἀργεῖ, ὀμοφαγομένων τῶν ἐχθρῶν· Ὁ πολεμάρ-
χος ἐνθάρρῶναι, ἐξασκεῖ καὶ προτοιομάζει τοὺς μαχη-
τάς. Ὁρμήσαντες δὲ κατὰ τοῦ ἐχθροῦ πλησιάζουσιν
ἔρποντες τὴν νύκτα ἐκ διαστήματος δύο καὶ τριῶν ὥρῶν
διὰ τὰ μὴ ἀκουσθῆ ὁ ἦχος τῶν σιδημάτων· Ἄν δὲ ἡ
ἐκστρατεία γίνηται διὰ τοῦ ποταμοῦ, ἢ θαλάσσης ναυ-
πηγοῦνται ἀκᾶτια. Οἱαν δὲ συμπίπτῃ εἰς τὸν χειμῶνα,
φέρονται διὰ χαμουκῶν.

Ἡ ἀσπίς, τὸ ῥόπαλον, τὸ τόξον ἦσαν ἄλλοτε τὰ
ἔπλα τῶν αὐτοχθόνων τῆς Ἀμερικῆς. Ἀλλὰ μετὰ τὴν
ἀνακάλυψιν τῆς χώρας ταύτης μεταχειρίζονται καὶ τὰ
πυροβόλα ἔπλα πρῶτον εἰς αὐτοῦς, παρὰ τῶν Ὀλλανδῶν
πωληθέντα· Ὡς σημαίας δὲ ἔχουσι φλοιοὺς δένδρων
τρογγύλως κομμένους καὶ φέροντας τὸ σημεῖον τῆς
φολῆς, ἢ τοῦ χωρίου.

Ἐν γένει φροντίζουσι νὰ ἐπιπίπτωσιν, ἐξαίφνης εἰς
τοὺς ἐχθρούς, φέρονται ἀπηνῶς πρὸς τοὺς αἰχμαλώτους·
διότι τοὺς κρατοῦσι δεσμίους. Ἄν δὲ ὡς τραυματίας δὲν
ζύνανται νὰ τοὺς μετακομίσωσι, τοὺς καίωσιν. Ὅσοι δὲν
φρονεῦσιν παρὰ τῶν γυναικῶν τοῦ νικηφόρου στρατοῦ
ἐπιστρέψαντος ἐν θριάμβῳ, διαμοιράζονται εἰς τοὺς
φυλέτας, ἀλλὰ προηγουμένως ὑπερέρουσι διαφόρους
κολάσεις καὶ ὕβρεις· Τινὲς ὁμοῦ γίνονται δεκτοὶ ὡς
δημόται καὶ ἀναπληροῦσι τοὺς ἀποθανόντας τινὸς οἰ-
κογενείας. Ἡ τοιαύτη πολιτογράφος καὶ υἰοθεσία
γίνεται δημοτελῶς· ὁ δὲ εὐτυχῆσας κατὰ τοῦτο ἀξιοῦ-
ται διαφόρων περιπονήσεων εἰς τὴν καλύβην.

Ὡς τρόπαια τῆς νίκης ἐγχαράττουσιν, ἢ σημειοῦσι